

Dies de transhumància a les deveses de Salt

Més d'un centenar de vaques que han passat l'hivern aquí seran traslladades ara cap a les pastures d'estiu
La iniciativa del ramader Joan Berga recupera un ús antic de les deveses saltenques

No és la imatge més coneguda ni habitual del municipi, però Salt també és terra de transhumància. Aquestes últimes setmanes d'abril i fins a principis del mes de maig, uns 120 caps de bestiar que han passat l'hivern als prats i les deveses de Salt seran transportats en camions cap a les pastures d'estiu del Berguedà.

Aquest cicle ramader que en èpoques antigues havia format part de l'activitat agrícola i ramadera del pla de Salt, però havia desaparegut totalment, s'ha recuperat aquests últims anys per iniciativa d'un jove ramader de 29 anys –l'únic del municipi–, Joan Berga. La seva activitat es reparteix entre les muntanyes de Borredà, al Berguedà, on hi ha la finca dels avis materns, i el mas Devesa de Salt. A Borredà, Berga hi va iniciar la seva ramaderia el 2013. Mantenir les vaques a la muntanya durant l'hivern l'obligava a acumular prou bales de farratge per garantir l'alimentació del bestiar. Ara fa quatre anys va prendre la decisió de fer baixar les vaques a Salt cada any pels volts de Nadal.

“Ha estat una decisió que ens ha anat molt bé; allà dalt havia de comprar molt de menjar per passar l'hivern i aquí a Salt sí que en tenia, i elles s'ho cullen i s'ho mengen soles”, diu el ramader. El centenar de vaques (majoritàriament salers, una raça procedent de l'àrea del Cantal i Alvèrnia, a l'Estat francès) són repartides en quatre o cinc ramats pels prats del mas Devesa o parcel·les que lloga el ramader; per l'ús de les parcel·les sota les rengleres de pollanques de les deveses, es pacta un intercanvi de serveis.

Canvi de paisatge “Hi guanyem tots. Les vaques ho mantenen net; t'estalvies de passar-hi el tractor, ho femen”, diu Berga, que hi afegeix que l'única dificultat que s'ha trobat, en algunes parcel·les, és saber qui n'és el propietari. El cultiu de pollancre era una activitat complementària i tradicional, però s'ha anat desvalorant i moltes parcel·les s'han abandonat. Si una parcel·la no es cuida, els arbres hi creixen molt, afoguen els del costat i el conjunt es va convertint en un bosc espès i embardissat. La recuperació de la pastura de les vaques és el desbrossador més eficient, i satisfà tant el ramader com els propietaris d'aquestes parcel·les. De retruc, també ha anat canviant el paisatge de part de les deveses de Salt on el sotabosc no només era brut de vegetació, sinó també d'escombraries: “Ens hem fet un fart de recollir de tot”, explica Berga. Els primers a gaudir d'aquest canvi d'imatge són els nombrosos caminaires, runners i ciclistes que recorren la Ruta del Carrilet per passejar o practicar alguna activitat esportiva. Les vaques de les deveses s'han convertit en un nou atractiu enmig d'aquest espai natural privilegiat a tocar dels nuclis urbans de Salt i Girona.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 28-04-2021, Pàgina 18

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/economia/article/18-economia/1957208-dies-de-transhumancia-a-les-deveses-de-salt.html>